

Preek over Deuteronomium 6,4-9 (doopdienst): Mijn kind, geef Mij je hart!

Voorzang: Opwekking 70 (Heer, onze God...)

Votum en Groet

Zingen: Psalm 32, 4

Gebed

Lezen van doopformulier

Wilco en Lizette Leeflang beantwoorden de doopvragen

Kinderpraatje

Zingen: Kinderlied 77 (Weet je, dat de Vader je kent...)

Bediening van de doop aan Esmée Christel Leeflang

Zingen: Gezang 333

Dankzegging en gebed bij de opening van het Woord

Schriftlezing: Deuteronomium 6,4-9; 20-25 en 2Timotheus 3,14-17

Zingen: Kinderlied 64 (In de tuin van de Heer...)

Verkondiging van Deuteronomium 6,4-9: *Mijn kind, geef Mij je hart!*

Zingen: Gezang 9 (Zingende Gezegend; mel. Gezang 288)

Verslag van de Oekraïne-reis

Dankzegging en voorbeden

Collecte

Zingen: Psalm 105, 1 en 3

Zegen

Gemeente van onze Heer Jezus Christus! Wilco en Lizette!

Weinig dingen zijn belangrijker dan het opvoeden van kinderen.

Het is één van de belangrijkste taken in het Koninkrijk van God.

En dan bedoel ik opvoeding als geloofsopvoeding.

Want dat is in wezen het zelfde.

Geloofsopvoeding is niet iets aparts naast de gewone opvoeding.

Iets dat er bovenop komt – als slagroom op de appeltaart.

Nee, voor gelovige ouders is opvoeding per definitie geloofsopvoeding.

De kerk staat of valt met het bijbrengen van het geloof aan de volgende generatie.

Geloofsopvoeding – wat houdt dat in?

Daarbij kun je drie lagen onderscheiden.

Drie lagen, waarbij je steeds dieper doordringt tot de kern. 1

In de eerste plaats leren we onze kinderen bepaalde gedragingen aan.

We leren ze bv. bidden.

We leren ze hun handjes te vouwen en de oogjes dicht te doen.

Als ze nog klein zijn leren we ze *amen* zeggen bij het gebed voor en na het eten.

We leren hen zelf bidden: *Heer, zeg en dit eten, amen.*

En: *Ik ga slapen, ik ben moe.*

'k Sluit m'n beide oogjes toe.

Here, houdt ook deze nacht

over mij getrouw de wacht.

We leren hen eerbiedig te zijn onder het Bijbellezen.

We leren hen versjes over de Heer Jezus.

We leren hen de rituelen, die horen bij het geloof.

Dat is de eerste laag. 2

Een tweede laag in de geloofsopvoeding gaat dieper.

Daarbij gaat het om het overdragen van normen en waarden.

Het aanleren van wat goed is en wat verkeerd.

Het aankweken van een bepaalde levenshouding en een bepaalde kijk op het leven.

Daarbij hoort ook het bijbrengen van geloofskennis.

Dat God de wereld heeft geschapen.

Dat Hij voor ons zorgt als we gezond zijn en als we ziek zijn.

Dat we Hem vragen om vergeving als we dingen verkeerd hebben gedaan.

Dat we verantwoordelijk zijn voor mensen om ons heen.

Maar in deze beide lagen gaat het nog niet om de kern van het geloof.

Bij het aanleren van vormen

en het overdragen van bepaalde normen

en het bijbrengen van bepaalde kennis

zitten we nog aan de buitenkant, aan de oppervlakte.

Maar dat is niet de kern van het geloof.

Niet waar het echt om draait.

Daarvoor moeten we nog een laag dieper. 3

Want de kern van het geloof is een persoonlijke relatie met God.
Het belangrijkste is dat Esmée net als Mirthe een hechte band met God krijgt.
Dat ze wordt ingewijd in het geheim van de omgang met de Vader en de Zoon.
Niet als een aangeleerd lesje, maar als een levende werkelijkheid.
Een werkelijkheid waarmee haar leven staat of valt.

Al deze drie lagen vinden we terug in onze tekst.
De rituelen, de normen en waarden en het diepste: de hartelijke liefde tot God.
We komen ze tegen van achteren naar voren.
In vs. 8 en 9 gaat het over de rituelen.
Het dragen van de geboden als een teken op de arm en een band op het voorhoofd.
Het schrijven er van op de deurposten van de huizen en de poorten van de steden.

U weet dat orthodoxe Joden dat letterlijk doen?
Lizette heeft in Israël gewoond en gewerkt.
Dan ben je ze zeker tegengekomen, bv. bij de Klaagmuur in Jeruzalem. **4**
Deze Joden dragen letterlijk deze woorden Dt. 6 op hun arm en hun voorhoofd.
De zgn. tefillien.
Daarnaast kennen ze ook het gebruik van de mezoeza. **5**
Een klein kokertje, die ook de woorden van onze tekst bevat.
Die bevestigen ze naast hun voordeur. **6**
Ik heb gemerkt dat sommigen van u dat ook hebben.

Daar zit een mooie symboliek in.
Dat je de geboden van God eigenlijk aan den lijve moet ondervinden.
Het doosje op je arm – dat staat voor je daden.
En op je voorhoofd – dat staat voor je denken, je kijk op het leven.
Je laat dat stempelen door Gods geboden.
En je huis – dat wijd je met zo'n mezoeza toe aan de Heer van je leven.
Ja, heel de samenleving is aan Hem onderworpen.
Dat symboliseert zo'n mezoeza aan de poort van de stad.
Heel het huiselijk en maatschappelijk leven wordt geregeerd door Gods geboden.

Daarmee zijn we weer bij de tweede laag in de geloofsopvoeding. **7**
Het bijbrengen van de normen en waarden.
Het inprenten van Gods geboden.
Die moeten natuurlijk niet verkokerd blijven in die doosjes op je hoofd en je arm.
Of in zo'n mezoeza aan de posten van je deuren.
Nee, heel je denken en je spreken moet er van doordrongen zijn.

Maar uiteindelijk gaat het toch vooral om die derde laag: de omgang met God.
Dat moet het hart van alles zijn.
De kern, waar alles om draait.
De innige liefde tot God.
Onverdeelde toewijding aan God.
Daar gaat het om in alle rituelen.
Het vouwen van je handen en het sluiten van je ogen bij het bidden.
Het laten dopen van je kinderen en het vieren van het avondmaal.

Daar gaat het ook om in de geboden.
Nou, daar kun je er eindeloos veel van terugvinden in de Bijbel.
Die kun je nog eens weer actualiseren in een grote hoeveelheid van regeltjes.
Maar uiteindelijk draait het in al die geboden ten diepste om de ene vraag:
Wie is God voor jou?
Wie mag Hij voor je zijn?
God zegt: *Ik wil met al mijn geboden in wezen maar één ding!*
Ik wil dat jullie Mij liefhebben.
Dat Ik de enige voor jullie ben.
Willen jullie dat?
Ik dring er bij jullie op aan dat je daar 'ja' op zegt.
Dat is waar het om draait.

Luister, Israël!
Luister, mijn volk, mijn gemeente!
Luister, mijn kind – mijn zoon, mijn dochter!
Heb Mij lief!
Geef Mij je hart!
Willen jullie dat?
Zeg alsjeblieft 'ja'!

Dit is zuivere liefdestaal.
Wie zegt zo iets tegen jou?
Toch alleen iemand die in liefde voor jou ontbrand is?
Heb Mij lief!
Geef Mij je hart!
Dat zegt toch alleen iemand voor wie jij de allerliefste bent?

Luister, Israël!
Luister, mijn volk!
Luister, mijn kind!

Als een god dat zegt: *Luister...!*
Dan verwacht je misschien wel een donderpreek.
Je verwacht dat zo'n god je het hemd van je lijf vraagt.
Of misschien je laatste spaarcenten in de collectezak.
Maar je verwacht toch nauwelijks dat Hij zegt: *Hou van Mij, alsjeblieft!*

Maar dat is het geheim van de God van Israël.
De God die wij hebben leren kennen als de Vader van Jezus Christus!
Die komt niet met loodzware eisen!
Die drukt ons niet dood met zijn geboden.
Maar Hij werft om ons hart!
Heb Mij lief!
Zo is Hij helemaal.
Zonder enige reserve maakt Hij zich zo aan ons bekend.

Luister, Israël: de HEER, onze God, de HEER is de enige!
Of ook: *de HEER is de ene, de HEER is één!*
Er is er maar één zoals Hij.
En Hij is een God uit één stuk!
Hij is niet grillig, niet wisselvallig of willekeurig.
Als Hij zegt, dat Hij ons liefheeft, dan hééft Hij ons lief.
Als Hij zegt, dat Hij als een Vader voor ons wil zorgen, dan doét Hij dat.
Als Hij zegt, dat Hij ons voor alle kwaad zal beschermen, dan gebeurt dat ook.
Dan is er geen reden om achterdochtig te zeggen: *Dat zal wel!*
Ik moet het geloven, maar ik heb zo mijn twijfels.
Daarvoor merk ik er te weinig van.

Nee, de HEER, onze God, is één.
Hij is zonder reserve te vertrouwen.
Hij speelt geen spelletje met ons – veel beloven, maar niets nakomen.
Hij pakt niet met de ene hand weer weg, wat Hij met de andere gegeven heeft.
We kunnen op Hem aan.
Zo heeft Hij zich in onze doop met ons verbonden – *for better, for worse!*
Zo heeft Hij zich bewezen in Jezus Christus.
Als er één mag vragen: *Heb Mij lief!* dan is Hij het.

De enige passende reactie is die liefde met wederliefde te beantwoorden.
Met hart en ziel en heel je kracht – onverdeeld.
Zo onverdeeld als God ons liefheeft horen wij Hem lief te hebben.
Wie God toelaat in zijn leven wordt ook zelf een mens uit één stuk.
Die kan niet meer volstaan met een stukje van zijn leven aan Hem te geven.
Die geeft alles – zonder reserve.

Wilco en Lizette, dat is de belangrijkste voorwaarde voor geloofsopvoeding.
Dat je de HEER, onze God, van harte lief hebt.
Dat jullie leven totaal en radicaal door Hem gestempeld is.
Dan kan het niet anders of je zult dat naar je kinderen uitstralen.

Hoe is het mogelijk dat ouders kunnen zeggen: *Wij laten onze kinderen vrij!*
Ze moeten later zelf maar kiezen wat ze willen.
Wij gaan onze kinderen niet dwingen net zo te geloven als we zelf doen.

Nee, het heeft geen zin om hen met uiterlijke dwang tot geloof te pressen.
Zo laat geloof zich niet afdwingen.
Liefde kan niet een opgelegd gebod zijn.

Maar als je zelf vol bent van liefde voor God, hoe kun je je kinderen daarbuiten laten?
Hoe kun je daarover zwijgen?
Hoe is het mogelijk dat ze daar dan niets van zouden merken?
Hoe is het mogelijk te weten dat God jou lief heeft en daar niet over te praten?
Hoe is het mogelijk te weten dat God je kinderen lief heeft en dat te verzwijgen?
Hoe is het mogelijk blij te zijn met Gods heilzame regels voor ons leven –
en het er met je kinderen helemaal niet over te hebben?

Prent ze uw kinderen in en spreek er steeds over.

Thuis en onderweg, als u naar bed gaat en als u opstaat.

Nee, dat betekent niet dat je als christenen nog maar over één ding kunt praten.

Dat je het altijd maar weer hebt over het geloof en over 'het geestelijke'.

Waar het om gaat is dat niets in ons leven los staat van ons geloof in God.

Alles wat we denken, wat we doen of laten heeft te maken met God.

Alles wordt gestempeld door onze omgang met Hem.

De manier waarop we ons werk doen.

Hoe we omgaan met onze burens.

Hoe we achter het stuur zitten op de snelweg.

Hoe we ons geld besteden.

Naar welke tv-programma's we kijken of hoe we met internet omgaan.

Hoe we met sport bezig zijn en hoe we in de kroeg zitten.

Hoe we over onze collega's praten en welke moppen we doorvertellen.

Hoe we omgaan met successen.

Hoe we reageren op tegenslagen.

Zelfs wat niemand van ons weet – onze fantasieën, onze verlangens.

Alles – werkelijk alles heeft te maken met onze liefde voor God.

Bij alles kan de vraag gesteld: hoe doe je dat als kind van God?

Hoe verbind je dat met je liefde tot Hem en met zijn liefde voor jou?

Zo kan alles onderwerp van gesprek worden met je kinderen.

De ene keer begin je daar zelf over.

Een andere keer stellen zij jou vragen: waarom dit, waarom dat (vs. 20)?

Maar ook als je niets zegt merken ze feilloos hoe je geloof werkt – of níét werkt!

Wilco en Lizette en alle andere ouders – versta uw verantwoordelijkheid.

De kerk staat of valt met het bijbrengen van het geloof aan de volgende generatie.

Zeker, u hebt een gemeente om u heen staan.

Er wordt catechisatie gegeven.

Al heel jong begint hier in de kerk de Bijbelklas.

Er zijn in Nunspeet christelijke scholen met gelovige leerkrachten.

Dat is een geweldige hulp in de geloofsopvoeding.

Daar kunnen we God niet dankbaar genoeg voor zijn.

Maar het zwaartepunt ligt in het gezin.

Al het andere is er alleen maar voor ondersteuning, ter aanvulling.

Maar het kan nooit vervangen wat door de ouders van onze kinderen gebeurt.

Een zware verantwoordelijkheid?

Ligt dit als een loden last op jullie schouders?

Bedenk dan waarmee het allemaal begint.

Met de HEER, onze God, die jullie smeekt: *Heb Mij lief!*

Geef Mij je hart!

Is het mogelijk Hem niet lief te hebben?

Als je Hem hebt leren kennen in Jezus Christus?

Maakt zijn innige liefde deze last niet licht en dit juk niet zacht?

Luister, gemeente!

Luister, vaders en moeders!

Luister, gedoopte kinderen van God met wie Hij zijn verbond gesloten heeft!

Heb Hem lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten.

Dat is alles wat Hij van u vraagt.

Heb Hem lief!

Daarop is maar één antwoord mogelijk:

AMEN.

31-08-2008